Ч. 131. Середа 13 (26) червня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З краєвого сойму. — Шведска ґазета про Побідоносцева.)

Вчерашнє засіданє Сойму відбуло ся о годині 10¾ перед полуднем. В палаті появив ся перший раз підчас сегорічної сесиї п. Міністер др. Пєнтак.

П. Маршалок повідомив о уділеню п. Мілевскому відпустки на 5 днів, почім секретар пос. Урбаньский відчитав спис внесень, межи ними п. Шецля о розширенє будинку ґімназиї в Бережанах, і інтерпеляциї, межи ними посла дра Олесницкого в справі поведеня жидачівского старости при розділюваню запомог для потерпівших від повени, та спис вплинувших петиций, котрі приділено дотичним комісиям. При кінци відчитав секретар п. Каратницкий внесенє посла дра Окуневского на поділ Ради шкільної краєвої, почім приступлено до порядку дневного. — П. Ад. Скшиньский мотивував своє внесенє в справі заложеня реальної школи з польским язиком викладовим в Горлицях, переказано шкільній комісиї. — З черги підпирав пос. др. Олесницкий своє внесенє о заложенє у Львові университету з руским язиком викладовим. Внесенє відослано до комісиї шкільної. — Перед приступленєм до другої точки порядку дневного, повитав п. Маршалок появившого ся в сали кардинала Пузину. Опісля мотивував п. Сєнковский своє внесенє о виданє закона против нечестної спекуляциї в торговли штучними навозами; внесенє передано комісиї господарства краєвого. — З черги наступило перше читанє внесеня п. Бруницкого о унормованє в законодатній дорозі удержаня орґаністів і дяків. Внескодавець, забравши голос, обговорював докладно справу дяків, почавши від 1873 р., коли то дяки сповнювали ще обовязки учителів; каже, що справою тою занимав ся вже не раз Сойм, а навіть що до поліпшеня їх долі ухвалив закон з д. 16 цьвітня 1896. Численні петициї дяків всіх диецезий мали той успіх, що Сойм призначував товариствам дяків кождої диецезиї малу запомогу. Функционарям державним і приватним підвисшують платню, а о слугах церковних ніхто не памятає. Бесідник подає внесенє на відповідну зміну §. 12. закона з 16-ого цьвітня 1896, що до побільшеня датку літурґічного о 140 К.; а під взглядом формальним ставляє внесенє о відосланє того внесеня до комісиї правничої. В тій справі забирав голос і кс. Стояловский, жадаючи відосланя того внесеня до Виділу краєвого, а по поясненю Маршалка, що до формальностий того внесеня, відослано єго за згодою референта до Виділу краєвого яко комісиї. З черги ухвалено справозданє Виділу краєвого в предметі призволеня репрезентациї повітовій в Ярославі на побір в 1901 р. 43% додатків повітових до податків безпосередних. При справозданю комісиї адміністрацийної в предметі прилученя громади Руска Весь і присілків Староніва і Драбінянка до м. Ряшева, забрав голос пос. Средняввский і дивував ся, що справу тую віддала комісия до реферату пос. Яблоньскому, котрий яко бурмістр Ряшева єсть інтересований в тій справі і невірно представив стан річи, в виду того домагаєсь, щоби справу тую відложити. Пос. Яблоньский нехай зложить реферат в тій справі, котрий повинен бути приділений не інтересованому послови. В тій справі забирали ще голос пос. Крамарчик і Вахнянин домагаючи ся в виду внесених в тій справі петиций відложеня тої справи до докладного розсліджения. Пос. о. Стояловский попирав внесенє комісиї, бо справа тая була докладно розсліджувана в ряшівскім виділі повітовім, до котрого належать посли Бомба і Фіяк і були би противили ся тому, наколи би то було некористним для тих громад. Внесені до сойму петициї против того внесеня, уважає бесідник за жидівску аґітацию і дивує ся, що і пос. Вахнянин противить ся внесеню комісиї, називаючи єго невірним, а справозданє виділу краєвого неправдивим. В справі формальній забрав голос пос. Вахнянин, що він не робив комісиї і Виділови краєвому докорів, котрі вложив в єго уста пос. о. Стояловский, лише підносив, що в тій справі увійшли в послідній хвили петициї, котрих комісия не виділа а котрі точка по точці збивають мотиви Виділу краєвого за тим внесенєм і тому поставив внесенє на відложенє і розсліджене тої справи. По промові справоздавця піддав маршалок внесенє тої справи під голосованє. За тим внесенєм голосували рускі посли з виїмкою пос. Каратницкого, однак оно полишило ся в меншости. Внесенє комісиї враз з начерком дотичного закона ухвалено. З черги ухвалено внесеня комісиї господарства краєвого (реф. пос. Струшкевич) о субвенционованє заведеня садівничого під Краковом і внесенє комісиї господарства краєвого (реф. пос. Вівієн) о середній школі рільничій і фільварку в Черникові. При справозданю комісиї господарства краєвого о огородничій школі в Тарнові (справозд. пос. Гупка) забирали голос пос. кс. Стояловский, котрий підносив різні хиби в тій школі і пос. Менціньский доказуючи пос. Стояловскому, що він на огородництві не розуміє

НАПАД.

(З французского — Генрика Бароде.)

I.

Було се в роцї 1860.

Ескадра кружила по затоці Печілі, шукаючи догідного місця, де би могла причалити, а відтак впрушити на столицю цїсарства.

Адмірал завважав, що сини царства небесного стали розумнїйші по здобутю Кантону.

Напротив устя Пеї-го падали на фльоту, з хоругвами о трех барвах на маштах, густі кулї. Кріпости, побудовані для оборони ріки, пересилали з віддаленя град куль, але зі старих, зле обслугуваних армат.

Зневага хоругви вимагала кровавої відплати.

Начальний командант скоро обдумав цїлий плян.

Ночію перейде устє ріки, широкої і глубокої, здобуде надбережні батериї, а відтак посуне ся під Тієн-тсін, де знищить зброївню і склади живности.

Лодка, вислана під вечер на розслїди, донесла, що перехід єсть вільний, без греблї, анї загороджень, а в твердинях зовсім тихо!.... О півночи почала фльота посувати ся.

Вечером на покладї корабля адміральского було дуже весело, бо слїдуючого дня мала відбути ся битва, ізза того молоді офіцири обливали вже наперед побіду.

Між ними був де Лієпа, нагороджений степенем поручника в битві під селом Лїн. Двацятьлїтному офіцирови, кандидатови хреста, усьміхала ся сьвітла будучність.

Напротив него сидів при столї молодий підпоручник, що вийшов що-йно зі школи в Сен-Сір. Прибув тут перед кількома днями під назвиском Бріє.

— Гадав я все — відозвав ся — що годї веселити ся в передодни битви.

— Хочете мабуть сказати, в передодни сьвята — відповів з усьміхом Де-Лієпа.

— Дійстно, для таких щасливих офіцирів як ви, днї такі суть доброю ворожбою — докинувБріє, не спускаючи ока з него.

Де Лієпа, зморщивши брови, вагував ся через хвилю. Чиж однак належало гнївати ся ся на примховатого товариша, особливо котрий що-йно прибув та ще нїколи не був в огни.

Горячка в передодень битви причинила ся без сумнїву до подразненя. Він, котрий брав вже участь в семи походах, не повинен був звертати на се уваги. Відповів проте весело:

— Дійстно правда, відносить ся то передовсім до тих, котрі не мають анї одного су в кишени.

Всї розсьміялись на се, але Бріє продовжав дальше глумливо:

— Завтра здобудете хрест або другу зьвіздку.

— Я на теж і числю — відповів з усьміхом Де-Лієпа.

— Так, піднесете тим знов свою вартість — сказав з притиском Бріє.

Глузуван собі очивидно з него. Де Лієпа, не беручи однак тих заміток на серіо, відповів сухо:

— Сповню лише мій обовязок.

Бріє подразнений, запалював ся чим раз більше.

— Не мусїла то бути так дуже страшна та вежа Лїн.

— Ти не був там. Прошу, перестань!

Той однак глузував дальше:

— Вернути без рани, але з відзначенєм, гарно виглядає, нема що казати.

— Досить того, — крикнув Де-Лієпа — відклич, що сказав!

— Маю відкликати.... ха! ха! ха! засьміявся на цїле горло Бріє, дивлячи ся уперто в очи противникови, що стояв випростований, трясучи ся з гнїву.

— Кажу тобі, відклич!

Бріє рушив згірдливо раменами.

Одним скоком знайшов ся Де-Лієпа за столом, і вдаривши Бріера в лице, крикнув:

— Ставай!

Бріє піднїс ся блїдий.

— Коли хочеш? — запитав.

— Сейчас.

ся; по промові справоздавця пос. Гупки, принято внесене комісиї, а вкінци ухвалено без дискусиї справоздане комісиї петицийної о системізоване нової парохії лат. в Долгій Войниливскій і о увільненя громади Мечищева бережаньского повіта від оплати коштів шупасових за р. 1898 (справозд. пос. о. Гаморак). Послідною точкою порядку дневного був додатковий вибір одного члена комісиї адміністрацийної, котрим вибрано пос. гр. Здисл. Тарновского, а по відчитаню спису внесень і інтерпеляций, замкнув маршалок засідане о годині $2^1/_2$.

Слідуюче засідане в середу о 10 год.

Штокгольмска ґазета Aftonbladet помістила сензацийну, але впрочім досить неімовірну поголоску про Побєдоносцева. Та ґазета пише: Дня 22 мая оберпрокуратор Синоду, Побєдоносцев, одержав візване, явити ся у царя. На авдиєнциї Побєдоносцев заявив цареви, що в виду теперішних відносин він не може співділати з иншими міністрами, бо они улягли вільнодумним струям, які після єго думки не можуть погодити ся з нинішним устроєм Росиї і зажадав самостійного становища для себе, щоби ратувати ситуацию. Цар мав тоді запитати: Чого ви властиво хочете? Бажаєте зістати канцлером? — На се відповів Побєдоносцев: Рішене про те лишаю В. Ц. М. — Тоді цар сухим і терпким голосом сказав: Ви колись поручили мені Горемикіна, а тепер я незвичайно вдоволений, що він вже забрав ся. — На се Побєдоносцев не був приготований, поблїд і сказав: Прошу В. Ц. М. звільнити мене від обовязків. — На се цар: Ще подумаю над тим.— Від тоді Побєдоносцев „нездужає". Імовірно царя повідомлено про зміст листу Побєдоносцева, в якім він строго напастує міністра фінансів Віттого. — Слідуючого дня по авдиєнциї Побєдоносцева, прийшли до царя міністер Сіпяґін і другий ще, аби здати справоздане з робітничих розрухів. Оба міністри посварили ся в присутности царя, а цар не станув в обороні жадного з них. Наслїдком сего оба подали ся до димісиї. Тоді цар мав крикнути: Ні, ні, тисячу разів ні! — В міністерскім кабінеті панує велике напружене, а дни Побєдоносцева почислені.

Відносини в Парані.

(Дальше.)

В Жанґаді (кольонїя Ґенераль Карнейро), пяні, правильні вояки бразилїйскі, під проводом свого підпоручника, напали починю на зібраних спокійно селян наших, при чім двох людий убито, а трех тяжко покалїчено. В наслїдок виступленя ц. і к. посольства в Ріо Жанейро по довгім опорі заряджено в кінци слїдство в справі звороту страт і шкід для родин убитих, а тепер посольство, на основі тих розслїдів, старає ся всїми відповідними средствами добитись скорої виплати відшкодованя для сиріт по погибших.

В Люцені дикі Індияни напали на 10 наших поселенців і поубивали їх; був то від 1896 р. вже третий такий напад, а зі сторони правительства не зроблено нїчого для охорони кольоністів. Аби провірити справу і принести найпершу поміч поспішив на місце нещастя ц. і к. віцеконсуль а посольство в Ріо Жанейро удало ся до уряду справ заграничних Бразилїї з візванем, щоби заряджено охоронні средства для спиненя на будуще таких подій. Позаяк візване посольства полишило ся без наслїдку, то дня 12 грудня м. р. посольство другий раз удало ся в тій справі до бразилїйского правительства, а також і на будуще не залишить старати ся, аби добити ся зарядженя відповідних средств безпечности для наших поселенців в тамтих сторонах. Однако супротив великої независимости поодиноких бразилїйских провінций від центрального правительства, успіх тих заходів все сумнівний.

В Ребукас, робітників занятих при будобах зелїзниць, між котрими однако не було случайно в дотичнім дни, нї одного австрийского підданого, коли наперли на управителя будови, котрий довгі місяцї не виплачував ім їх зароблених гроший і хотїли примусити єго до того, щоби разом з ними працював і разом голод терпів, прикликані з Куритиби вояки покалїчили шаблями і розігнали.

Той образ місцевих відносин що-до безпечности і правного стану, можна би доповнити ще описом менше тяжких жалоб, як н. пр. ярких нарушень власности наших поселенців зі сторони Бразилїйців і т. ин.

Тепер притихли також вісти про приватні підприємства кольонізацийні краєві і чужі. Вправді кількох місцевих властителїв більшої посілости зголошувало ся в ц. і к. консулятї з просьбою, щоби ім присилати поселенців, однако нї один з них до кінця року не виповнив назначених условій, т. є. не розпарцелював землї і не предложив консулятови нї взірця умови, які права і обовязки мав би мати поселенець, нї мапи своїх розпарцельованих посілостий. Як видко ті властителї хотїли би дістати наших селян не як поселенців з правом до купна ґрунтів, лише як денних зарібників. Позаяк нема напливу еміґрантів, то консулят не мусить висилати наших людий до тих панів, хоч правду кажучи для нових поселенців тепер не можна би найти в Бразилїї нї ґрунтів нї нїякого иншого лїпшого занятя.

(Конець буде).

Новинки.

Львів дня 25-го червня 1901.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало почтовими асистентами пенсионованого поручника ґр. Стеф. Коморовского і практикантів: Мих. Цвикловского, Льва Бера, Володисл. Більского, Вик. Чарника, Мих. Соловского, Євг. Млинаркевича, Панг. Чубатого, Луку Демчука, Леон. Яниця, Володисл. Сараму, Ін. Войновского, Петра Зелиньского, Мих. Королевича, Меч. Куликовского, Фр. Скшиньского, Стан. Вернера, Жигм. Кольбушовского, Кар. Печеника, Стан. Панькова, Марг. Губера, Петра Білоху, Теоф. Козака, Урб. Короновича, Володим. Головацкого, Володим. Дрималу, Льва Темвина, Стан. Голембйовского, Ів. Кромца, Меч. Лежогубского, Авр. Волїша, Вас. Алексевича, Арт. Глоговского, Жигм. Габриельского, Юл. Крупельницкого, Володисл. Тарнавского, Пос. Германа, Мар. Пахолка, Стан. Андрашка, Марк. Урбана, Стан. Беганьского, Кар. Жолнїрчика, Дав. Розенберга, Ів. Стремиля, Павла Корженя і Руд. Губера.

— **Іспит зрілости** в женьскій семинариї учительскій у Львові зложили: Володим. Боммерсбах (з відзначенем), Ам. Брендль (з відзн.), Фел. Брода (з відзн.), Мария Бжиска, Вен. Чабай, Мар. Чайковска, Юл. Чупкевич, Ядв. Дальбор (з відзн.), Кам. Домбровска (з відзн.), Клем. Дяків (з відзн.), Ольга Фрідман (з відзн.), Мар. Ґаєвска (з відзн.), Елеон. Голембйовска, Юл. Голембйовска, Ант. Гумозска, Клемент. Гофман, Стан. Грегорович (з відзн.), Мар. Гуменюк (з відзн.), Сав. Яневич (з відзн.),

---

— Де?

— Тут.

— Добре.

— Панове будете сьвідками.

— Не відмірене ще місце!

— Не треба. Віддаль в сам раз. Здійми мундур.

В одній хвили уставили ся сьвідки, шпади зложили ся, брязк збруї переняв всїх острахом.

Нагле отворили ся двері і показав ся в них адмірал.

Напастники задержали ся не кажучи нї слова.

Холодно і суворо подивив ся вперідь на кождого з напастників, а відтак промовив:

— В хвили коли знаходимо ся о три тисячі кроків від берега, в передодень кровавих битв, коли шістьдесять армат сипле без упину градом куль, а двіста тисячів Хінців готових до бою стоїть против нас, в передодень страшеної борби, — двох офіцирів проливає кров для марної причини?

По тім казав присутним оповісти собі ціле непорозуміне, яке між обома напастниками зайшло.

— Панове — сказав — кождий з вас відсидить трийцять днів; — Ви, пане Бріє, за обиду одного з найхоробрійших офіцирів, а ви знов, пане Де-Лїєпа, за ударене товариша

— Завтра обіймете команду в перших рядах, котрі вийдуть на берег. По борбі буду судією хоробрійшого. А тепер подайте собі руки.

Подали собі руки і устиснули сильно.

— Завтра — сказав Де-Лїєпа — дістану рану.

— А я хрест, — додав Бріє.

II.

В ночи посувала ся ескадра по глубині моря.

Велика тишина панувала на побережу, на покладї чути було лише глухі і мірові відголоси машин. Посували ся осторожно.

Нагле на переді корабля адміральского счинив ся крик.

Сейчас підплила мала лодка. Сьвітла перебігали по покладї, давано сиґнали, аби ескадра задержала ся, підчас коли град куль засипував корабель. Кулї мов дощем прали зелїзний корабель, свистали остро і відскакували у воду. Стріли наступали скоро по собі, положене ставало грізне.

— Машину взад — розказав адмірал.

Лодка завернула до греблї, приготовленої в пристани ріки а полишеної по переходї патрулї.

Машина сапнула, лодка задрожала і похилившись видобула ся з загороди та почала плисти в зад, поволи, не відповідаючи на звернений на себе огонь.

При устю ріки ескадра задержала ся а войско почало виходити на берег.

Адмірал видав розкази. Перші ряди, що станут на суши, мають при помочи скоро усипаних окопів заняти місце оборонне. Скоро засвитає, заатакуємо батериї на лївім побережу, котрі сторожать цїлу ріку.

Ясна смуга віддїляла на овидї море від неба ще чорного, коли войска поробивши окопи вийшли на берег.

Уложивши плян битви поступали наперед.

Майже сейчас заскочив їх наглий огонь зі сторони Хінців, котрі укривши ся добре за укріпленями, знаменито трафляли.

Напад поступав звільна, але все наперед. Коли посунули ся сто кроків, заграли труби, заохочуючи ряд і попихаючи єго до нападу саме попід вали, з під котрих утїкали оборонці. Сокирами і кольбами знищили укріплене. В димі, з шаблею в руцї, на пятьдесять кроків від себе добачили оба поручники один другого.

Поза першим рядом укріплень розтягала ся широка рівнина, пуста, горбковата, а на однім з єї горбків взносилась нова твердиня, обведена новими окопами, добре обсадженим.

Скоро прибули нові відділи з підмогою, видано розказ посунути ся дальше до нападу.

Ряд стрільців рушив з місця, але кулї з фортів зрівнували єго з землею.

Люди клали ся і більше не вставали.

Єще раз загрівали офіцири борючі ся ряди, посували їх наперед, але сї задержували ся скоро і кінчили житє на поли битви.

Неможливо вже було зближити ся до окопів на віддалене чотириста кроків.

Вкінци на приказ адмірала прибула бігцем ще одна компанія з підмогою, але посунула ся она наперед лише о сорок кроків і положила ся під кулями як збіже під подувом вітру. Голови похиляли ся віддаючи поклін кулям а вояки випускаючи оруже з руки, падали як колоди. Де-Лїєпа глянувши в лїву

Казим. Юган, Стеф. Кох, Гонор. Коман (з відзн.), Петр. Когут (з відзн.), Ол. Кончевич, Ольга Козак (з відзн.), Леонт. Круг, Мар. Кухарска (з відзн.), Соф. Кунстман (з відзн.). Юл. Квасніська, Казим. Льоренц (з відзн.), Соф. Мордкович (з відзн.), Мих. Мосьор, Ам. Паклерска, Вільг. Пучегель (з відзн.), Ол. Шварц, Юл. Середницка (з відзн.), Кар. Семашкевич, Брон. Струковска, Ол. Тхір, Евфр. Тимочків, Стеф. Валаскевич, Ів. Витвицка (з відзн.), Ант. Ціммерман (з відзн.), Евг. Жмурко (з відзн.) Ні одна кандидатка не перепала.

— **Проґрама ювилейного концерту** „Львівского Бояна“: 1. Вербицкий: Симфонія G-moll — орхестра. 2. Бортняньский: Концерт 31 „Блажен муж“ — мішаний хор. 3. а) Вілковский: Яко беззаконіє“ б) Топольницкий: „Ой три шляхи“, в) Людкевич: Косар — хори мужескі. 4. Лисенко: „Зацвила в долині“ — дует на сопран і тенор. 5. а) Кишакевич: „Сонце гріє“, б) Лаврівский: „Осінь“, в) Кумановский: Вязанка пісень, г) Січиньский: „Дніпро реве“ — мішані хори. 6) Ганінчак: „Заграй цигане“, барітонове сольо в супроводі смичкової орхестри. 7. а) Воробкевич: „Над Прутом“, б) Нішиньский: Закувала та сива зазуля“, в) Піжанковский: „Гуляли“ — мішані хори. 8. Колесса: „Вулиця“ мішаний хор. 9. Матюк: „Цьвітка дрібная“, Вахнянин: „Помарніла наша доля“ — сольосиів п-а О. Мишуги. 10. Лисенко: Бють пороги“, — хор мішаний в супроводі орхестри. — Білетів по ціні: за фотель 3 кор., перворядне крісло 2 кор., другорядне крісло 1·60 кор., вступ на салю 1 кор., галерия 60 сот. — можна тепер замовити, а від середи дістати в тов. „Льв. Боян“ ринок ч. 10 I. пов. Осібних запросин виділ Бояна не розсилає. — Концерт, як ми вже доносили, відбуде ся дня 28-го с. м. в пятницю, в великій сали „Народного Дому“.

— **Виставу картин п. Івана Труша** звиджував в пятницю С. Е. п. Намістник гр. Піниньский. В розмові з артистом хвалив п. Намістник артистичну вартість деяких картин та подавав при тій нагоді деякі цінні уваги і поради, бо п. Намістник є знатоком і любителем штуки. З поміж виставлених картин закупив п. Намістник портрет поетки Лесі Українки (копію, бо оригінал є власностию тов. ім. Шевченка) і опустив виставу, висказуючи артистови повне своє признанє.

— **Протестанти до Папи римского.** З нагоди 450-літного ювилея заснованя університета в Глясгові, ректор, професори і студенти (протестанти-англиканє) вислали до Папи адресу, в якій піднесено заслуги папи Миколая V. около заснованя сеї старинної шкотскої академії. Підписані на адресі просять св. Отця, аби зволив взяти участь в сім радістнім торжестві. Папа у відповідь вислав до Глясгова бреве, в якім просить Бога, аби науку звернув на дорогу правди і всіх сполучив узлом любови.

— **Нещастна пригода.** З Кракiвця пишуть: В тутешнім млині гр. Казимира Лубеньского в наслідок недостаточного забезпеченя трансмісиї, дістав ся селянин Петро Максимишин зі Старяви під колеса і так тяжко був покалічений, що до кількох годин помер.

— **Злива.** Від Зборова пишуть: Дня 20-го с. м. о годині 3-ій з полудня упав так зливний дощ, що виглядало на хмаролом. В Білківцях вода летіла з горбків з такою силою, що пірвала повертаючого з худобою 11-літного пастушка Андруха Майброду, несла ним кілька гонів і уже неживого викинула на поле. Що не вибив град 16 с. м., то замулила тепер злива.

— **Град** навістив минувшої неділі гусятиньский повіт. Найбільше потерпіли громади Чорнокінці великі і малі, Воля чорноконецка, Васильків, Кривеньке, Суходіл, Сидорів, Гусятин і Вільхівчик.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує, що урядова „Gazeta Lwowska“ оголошує конкурс на посаду зелізничого лікаря в Золочеві з речинцем внесеня подань до 15 липня с. р.

Після оповіщеня, заміщеного в „Wiener Ztg.“ роздасть ся в дорозі оферти виконанє робіт земних і будинків на вузкоторовій зелізници Спалято-Сінай. Оферти треба внести найпізнійше до 1 серпня 1901 12 години в полудне до ц. к. Міністерства зелізниць у Відни. Услівя і инші дотичні документи можна переглянути в департаменті 18 ц. к. Міністерства зелізниць, або в ц. к. Управі будови в Спалято.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 25 червня. Як иниші великі держави так і Австрия зарядила зменшенє своїх воєнних сил в Хіні. Кораблї „Цісарева Єлисавета“ і „Зента“ виїдуть вскорі назад до Европи. Відділ австро-угорский в Пекіні буде числити 100 людий, натомість кораблї „Марія Тереса“ і „Асперн“ полишать ся на дальше в Хіні.

Константинополь 25 червня. Амбасадор російский Зіновєв повідомив Порту, що російска ескадра, котра в половині липня прибуде до болгарских портів відвідає також турецкі порти на Чорнім мори.

Софія 25 червня. Против шістьох арештованих в справі македоньского комітету застановлено слідство, а увязнених випущено на волю. В арешті єсть тепер ще лиш 4 членів комітету македоньского, між ними Сарафов.

Александрия 25 червня. Джума прокинула ся в цілім Єгипті.

Манїля 25 червня. Провідник филиппиньских ворохобників, Балляс, піддав ся разом зі своїм штабом і відділом 650 людий.

сторону, побачив, як Бріє захитавши ся, упав і більше не встав.

— Бідний хлопчище — сказав — вже дістав свій хрест.

Прибула знов нова компанія, скріпила компанію стрільців, але се було нічим в виду страшенного огню.

— Наперед! — кричали офіцири.

Труби загрівали надармо; град куль був так густий, що ніхто не хотів рушити ся наперед.

Команди начальників губили ся в заміщаню.

Адютант прибуваючого адмірала поляг саме при єго боці.

— Чи ніхто вже не поведе до приступу? — кричав начальний командант.

— Противно, я! — відозвав ся Де-Лієпа. А звернувши ся до трубачів, закомандував:

— Грайте, але перестаньте стріляти.

І заграли труби, а огонь притих. Деяде почули ся ще рідкі стріли з ровів, але і ті утихли, лише стріли хіньскі робили дальше пекольний шум. Тоді побачили, як поручник, перейшовши ряди стрільців, сховав шаблю до похви і пішов сам, просто до укріплень, наклікуючи весело:

— Прийду по вас, коли удасть ся мені їх взяти.

Дрощ огорнула ряди, голови піднесли ся. Виділи, як чоловік, на котрого зі всіх сторін падали кулі, ішов неначе на прохід, сам один приступом до форту. Кулі падали одна за другою в землю, збиваючи куряву з білого піску. А він, як би глузував собі з небезпеченьства, ішов все наперед; літаючі в округ него кулі неначе оминали єго. Та нечувана відвага, що граничила майже з божевільностю палякала Хінців. Видалось їм се чудом, чимсь надприродном — і перестали стріляти.

Тоді дух відваги вступив у війску, вояки з напруженєм дивили ся на офіцира, котрий в білий день ішов на певну смерть.

Нагле не одержавши розказу, без команди, відозвали ся труби до нападу. Ряди піднесли ся, видали грімкий оклик і з баґнетами кинули ся до приступу.

. . . .

Прийшов вечер. На вершках Пеї-го повівала о трех барвах хоругов.

Франция побідила, але за яку ціну? Саме обчисляли жертви....

Бракло дуже много відважних, межи ними Брієра і Де-Лієпара.

Послідного по шаленім нападі ніхто не бачив. Станув перший на окопах і зник.

Година минала за годиною.

Радість з причини віднесеної побіди мішала ся зі смутком, який викликали великі страти. Коли вже мали розійти ся на відпочинок, розляг ся голос:

— Де-Лієпа, тут!

Облитий кровю, з неприятельскою хоругвою в руці станув він посеред своїх і сказав гордо:

— Програв я справу тому, бо вийшов цїлий.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского.

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне зачатиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37$\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **Р. Хомицкого**, Львів, ул. Чарнецкого 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).